

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 92/2025
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Ђурица, председника већа, Јасминке Обућина, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић чланова већа, у парници по тужби тужиоца Фонд за развој Републике Србије, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ристић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора ревизијом побијаног дела 2.623.951,33 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2412/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној дана 25.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2412/23 од 05.10.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2412/23 од 05.10.2023. године, у ставу првом изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 655/2022 од 26.01.2023. године, чији је саставни део решење П 655/22 од 28.03.2023. године и пресуђено тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати 4.828.548,80 динара са законском затезном каматом на износ од 2.623.951,33 динара са законском затезном каматом од 15.07.2022. године до исплате, те обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 250.020,00 динара. У ставу другом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 135.885,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је усвојен тужбени захтев за исплату износа од 2.623.951,33 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 15.07.2022. године до исплате, као и износ од 2.204.597,47 динара на име законске затезне камате. Према чињеничном утврђењу тужени је контролни члан привредног друштва у принудној ликвидацији са уделом од 100% у капиталу друштва, па исти у складу са чланом 548. став 3. у вези са чланом 62. став 5. Закона о привредним друштвима одговара неограничено солидарно за обавезе привредног друштва и након брисања друштва из регистра код АПР. Другостепени суд је закључио да истакнути приговор застарелости није основан будући да се ради о уговору о банкарском пословању, при чему се не примењује рок од три године који се односи на повремена давања. Ради се о институту испуњења уговорне обавезе, при чему уговор није раскинут, па се доспелост обавезе има рачунати од доспелости последњег ануитета и то од 30.06.2014. године. Како је тужба поднета 27.07.2022. године, то није истекао десетогодишњи рок застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима, према закључку другостепеног суда.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи туженог у погледу рокова застарелости и примени члана 372. и 373. Закона о облигационим односима нису релевантни. Наведено из разлога што се у конкретном случају ради о потраживању из уговора о кредиту, дакле, уговору из области банкарског пословања, на које уговоре се примењује општи рок застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима. Овакво становиште о општем застарелом року и доспећу потраживања за наплату у ситуацији када уговор о кредиту није раскинут, изражено је и у одлуци Врховног суда Прев 1416/23, при чему се посебном ревизијом туженог се не указује на постојање другачијих судских одлука поводом поступака у истим или сличним чињенично правним ситуацијама.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС 72/11...10/23 – др. закон) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. Према одредби чл. 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија.

Према одредби члана 487. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11...10/23 – др. закон) у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу које не прелази динарску противредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је у тужби од 27.07.2022. године означио вредност предмета спора која не прелази динарску противредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије. Наиме, главни дуг износи 2.623,951,33 динара, при чему се разлика до укупно досуђеног износа 4.828.548,80 динара односи на камату, која се у складу са чланом 28. Закона о парничном поступку не узима у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Притом, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Ђурица,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић